

Nieuwsbrieven 2008

In 2008 verschenen er nieuwsbrieven in de maanden: januari; april; mei; juni; september en november.

Nieuwsbrief januari 2008

Beste Rainbow4kids sympathisanten

Wegens de problemen in Kenia, waarvan jullie allen ongetwijfeld op de hoogte zijn, had mijn touroperator beslist om alle vluchten vanaf 9 januari te annuleren.

Dagelijks hebben we het nieuws hier met spanning gevolgd en regelmatig hadden we telefonisch contact met Keniaanse vrienden. Zij bleven ons echter verzekeren dat er ten zuiden van Mombasa geen problemen waren en dat er geen enkele reden was om niet te komen.

Na veel wikken en wegen en in overleg met mijn gezin heb ik dan de knoop doorgehakt en ben ik op 15 januari via Duitsland vertrokken.

De angst om Mombasa te doorkruisen bleek helemaal ongegrond te zijn. Je zag wel meer politie op straat maar iets ongewoons heb ik niet gezien.

Overall werd wel gepraat over de situatie maar de meeste Kenianen vertelden me dat ze nu beseften hoe dom ze wel waren om zich zo te laten ophitsen en elkaar te wantrouwen terwijl Kibaki en Odinga waarschijnlijk rustig in hun zetel zaten.

Toen ik in “mijn” scholen aankwam merkte ik hun dankbaarheid en hun waardering omdat ik ondanks het negatief reisadvies toch was gekomen. Dit was ook mijn motivatie om hen te laten blijken dat ik er echt wel voor hen wil zijn en dat ze ook nu op me kunnen rekenen.

Het nieuwe schooljaar zou normaal op 7 januari aanvangen maar omdat de meeste kinderen met hun families waren weggetrokken hadden ze besloten om dit twee weken uit te stellen.

Een directeur vertelde me dat het blijkbaar al de ronde doet in Ukunda dat de scholen gesteund worden door het project “Rainbow4kids”. Hierdoor zijn ze in de derde school noodgedwongen geweest, vanwege de grote aangroei van de kinderen, een extra klasje in te richten onder een boom. Ik kan jullie verzekeren dat dit niet echt aangenaam is voor de leerkracht en zeker niet omdat dit “klasje” gelegen is naast de toiletten. Het was wel grappig toen ik de kinderen aan de leerkracht hoorde vragen of ze “de klas” mochten verlaten om naar het toilet te gaan en dit terwijl ze gewoon buiten onder een boom zaten.

Aanbieden van nieuwe telpuzzels

Tijdens mijn verblijf heb ik eerst de ingezamelde kledij, die met de container zijn meegekomen, in de drie scholen uitgedeeld. Ik heb 400 kinderen kunnen blij maken met **één** kledingstuk: een broek, t-shirt, rok of hemd. De dankbaarheid zag je op hun gezichtjes. Enkele kinderen vroegen me in het swahili ☺ of ze dit echt mochten meenemen naar huis.

Ik was ontzettend blij toen ik in een school aankwam en zag dat ze het nieuwe ‘honderdveld’ al aan het gebruiken waren. De betrokkenheid van de kinderen was nu veel groter bij het aanleren van de getallen. Ze kunnen bijvoorbeeld de getallen uit de zakjes nemen en op de juiste plaats terug zetten. De aanvullende tips die ik de leerkrachten kon geven werden ook enorm gewaardeerd en onmiddellijk toegepast.

vroeger

nu

Tijdens de speeltijden was ik wel effe ontgoocheld toen ik niet méér ballen en springtouwen zag. Want in november had ik iedere school voldoende materiaal gegeven. De directeur vertelde me dat ze niet alles in één keer wilden geven omdat alles zovlug stuk gaat op de rotsachtige grond van de ‘speelplaats’. Spijtig genoeg moet ik dit beamen als ik zie in welke staat de gegeven ballen reeds zijn. De nieuwe ballen zijn helaas onherkenbaar geworden!

Dit is voor mij een extra motivatie om voor mijn volgende container extra ballen en springtouwen te verzamelen want het plezier dat de kinderen nu beleven tijdens de speeltijden is niet te beschrijven.

Eén van de doelstellingen van het project en tevens mijn grote droom is en blijft om alle kinderen van de drie scholen een lunch te kunnen aanbieden. Want de meeste kinderen komen naar de school zonder ontbijt en de garantie dat ze iedere dag iets te eten krijgen thuis is heel onzeker.

De laatste dag heb ik een gesprek gehad met een directeur en gevraagd om een kostenraming te maken wat de kostprijs zou zijn per week. Ik zou dit natuurlijk heel graag willen realiseren maar niet voor één schooljaar. Ik heb hem eveneens gevraagd om misschien een ouder van het dorpje de kans te geven om te koken voor de kinderen. De school moet dan wel nog investeren in grote kookpotten en eetgerief voor de kinderen. Ik hou jullie hiervan graag op de hoogte in mijn volgende nieuwsbrief.

Het hoogtepunt van mijn verblijf was wel het moment dat, terwijl ik met die directeur aan het praten was, een kind binnen kwam met twee houten ringen voor mij. Ze moest die komen brengen van haar ouders uit dank voor wat ik doe. Ik was sprakeloos, dit deed echt deugd!!!

+++++

Nieuwsbrief april 2008

In deze nieuwsbrief wil ik eveneens mijn dankbaarheid uiten aan de scholen die activiteiten hebben georganiseerd. Dankzij deze initiatieven kan er een volle container vertrekken met waardevol educatief materiaal. Mijn speciale dank gaat naar de peetvader, Pascale, Josette en Patricia. Zonder hen was het me nooit gelukt!!

Hieronder enkele sfeerbeelden....

De Beukennoot, Gemeentelijke Basisschool, Beukenhofstraat 38, Vichte & Pastoor Verrieststraat 12, Ingooigem

Hier werd een heuse 'Rainbow4kids' etalage gerealiseerd. Zodat de kinderen zich een beeld konden vormen hoe 'anders' Kenia wel is.

Er werd een goed georganiseerde inzamelactie van schoolmateriaal gehouden. De opbrengst van een sobere maaltijd en een deel van de 'spardoosjes' werd geschonken aan het project.

Vrije basisschool, Kerkdreef 4, Vichte & Ingooigemplaats 58, Ingooigem

De kinderen van deze school hadden allerlei schoolmateriaal verzameld en een deel van de opbrengst van de vastenactie werd eveneens geschonken.

Vrije kleuterschool, Dorpsplein 29, Gullegem

De directie was onmiddellijk bereid om de nog bruikbare materialen die op de zolder stonden te schenken aan het project. Want zelf had ze ooit in Afrika kunnen ervaren wat het is om zonder de nodige levensbehoeften te moeten overleven.

Ave- Mariabasischool, Dorp 48, Vlezenbeek

In de vastenperiode wilden de kinderen van Vlezenbeek meebouwen aan een betere wereld. Tijdens de PowerPoint presentatie werden ze bewust gemaakt over de schrijnende levensomstandigheden in Kenia. Om deze scholen een hart onder de riem te steken organiseerden ze een inzamelactie, vastenvoettocht en een sobere maaltijd. De opbrengst werd integraal gebruikt voor aankoop van schoolmateriaal.

Sint-Lutgardisschool, Arthur Quintusstraat 43, Sint-Pieters-Leeuw

De enthousiaste leerlingen van 'mijn' school hebben zich ook ingezet voor de ondersteuning van het project. Ze hebben materiaal verzameld waarbij de kinderen op speelse wijze kunnen rekenen. Met de opbrengst van de vastenvoettocht werd educatief materiaal aangekocht. Eveneens de inzamelactie van schoenen was een groot succes.

Nieuwsbrief mei 2008

Beste Rainbow4kids sympathisanten,

Wat ben ik blij en dankbaar dat ik weer mijn ervaringen met jullie kan delen.

Deze periode is emotioneel wel zwaar geweest. Omdat veel mensen me al beginnen te kennen en ze dan ook voortdurend om financiële hulp komen vragen. Het is bijvoorbeeld ontzettend hard om tegen een radeloze papa te moeten zeggen dat ik het schoolgeld van zijn kind echt niet kan betalen. Het is dan ook heel pijnlijk om de volgende morgen te moeten vaststellen dat dit kind niet meer op school is. Het doet me telkens ontzettend veel verdriet om NEE te moeten zeggen maar ik weet als we er één keer mee beginnen het nooit meer ophoudt

Ook is het vaak lastig om de diepere gevoelens van de Kenianen in te schatten of om hun gedachtegang te kunnen volgen. Tijdens deze 3 weken heb ik wel vaker gedacht: “waar ben ik aan begonnen, had ik niet beter de zekerheid van mijn vaste job behouden en bij mijn man en zonen gebleven, dan mij in dit “avontuur” te storten”. MAAR als ik dan van ver een groepje kinderen hoor roepen: mama Rainbow, mama Rainbow... ja dan weet ik het weer dat dit wel de juiste beslissing was!!!

Mijn laatste nieuwsbrief heb ik beëindigd met de woorden: “dat ik jullie graag op de hoogte zou houden in verband met het realiseren van mijn droom namelijk het lunchprogramma”.

Wel, niet alleen deze droom is in vervulling gegaan, maar ook mijn ‘grootste’ droom namelijk om mijn mama ooit te kunnen meenemen naar ‘mijn’ kinderen in Kenia. Onder het zorgzame oog van mijn schoonzus is ze het grote avontuur aangegaan. Al vlug bleek het dat ze zich hier net zo goed thuis voelde als ik. De vriendelijkheid en het spontane van de mensen bleef haar ontroeren. Ondanks het feit dat het die week nog schoolvakantie was, heeft ze veel kinderen kunnen ontmoeten en verwennen met een snoepje. Want de directies hadden de kinderen gevraagd om één dag naar school te komen zodat ze “oma Rainbow” konden ontmoeten en verwelkomen! *Mama en Carine bedankt dat jullie dit met mij wilden delen.*

De uiteindelijke beslissing om nu al met het lunchprogramma te beginnen is gekomen toen een kleutertje, rond 12 uur uit de klas kwam en me zei: “mama Rainbow, I feel hungry”. Ik weet dat de meeste kinderen met een lege maag naar school komen en dat er ’s avonds weinig of niets gegeten wordt.

Ik heb de directeur de opdracht ‘*kunnen*’ geven om de nodige kookmaterialen, borden en lepels aan te kopen. De keuken werd gebouwd. De “kok” werd aangesteld, het eten werd aangekocht voor 1 week (ongeveer 130 euro) en de eerste maaltijden werden uitgedeeld!!!!

Ik kreeg reeds de opmerking van een leerkracht dat de kinderen merklijker veel aandachtiger zijn in de klas!!!

Het gevoel dat nu 130 kinderen zonder hongergevoel de dag doorbrengen geeft zoveel voldoening. En ik hoop dat ik dit gevoel kan delen met alle mensen die mee hebben geholpen om dit te realiseren en me hopelijk blijven steunen. Want ik wil dit lunchprogramma graag volgend schooljaar verderzetten en zelfs nog langer.

Ik zou dan ook graag nog eens **iedereen** hartelijk willen bedanken die in mijn project **blijven geloven**. Dankzij jullie financiële steun heb ik al heel wat kunnen verwezenlijken en bouwen we ‘samen’ aan een betere toekomst voor deze kinderen.

Asante sana!!!! (dank u wel)

Mama Rainbow

*“Onthoud nooit wat je hebt gegeven, maar
Vergeet nooit wat je hebt ontvangen*

Nieuwsbrief juni 2008

Beste Rainbow4kids sympathisanten,

Ik zou deze nieuwsbrief eigenlijk in de "wij-vorm" moeten opmaken. Want Pascale Perneel heeft me terug vergezeld. Normaal was het voorzien om samen in januari te gaan, maar gezien er toen de verkiezingsspanningen waren verkoos ze haar reis uit te stellen.

Ikzelf ben echter ook iets vroeger terug gegaan naar Kenya dan gepland. Maar hiervoor had ik verschillende redenen.

Zoals jullie weten steunt Rainbow4kids 3 scholen in Ukunda met educatief schoolmateriaal (wij zorgen er eigenlijk voor dat de kasten opgevuld zijn ☺). Twee van de drie scholen hebben het geluk dat zij een sponsor hebben gevonden die voor hen grond heeft gekocht en er een degelijk schoolgebouw heeft opgezet. De tweede school, "Heman primary school" (zie foto) echter niet.

En vermits deze school niet op eigen grond staat, lopen zij het risico om ooit weggestuurd te worden. Deze onzekerheid en angst lieten me niet los. Daarom hebben Dany en ikzelf de beslissing genomen om deze grond te kopen. Maar van zodra de papieren in verband met de erkenning van de vzw in Kenya in orde zijn, (ter info: de aanvraag loopt nu al 1 jaar!!!) kunnen we de grond dan schenken aan "Rainbow4kids"vzw. Dus ... we hebben weer een enorme uitdaging in het vooruitzicht. Want het is de bedoeling, *dankzij jullie steun*, er een schoolgebouw neer te zetten. Zodat ook *deze leerkrachten* in betere omstandigheden kunnen lesgeven. Volgende maanden gaan we nu druk onderhandelen met aannemers om de beste prijs/kwaliteit te krijgen. Ik hou jullie zeker op de hoogte!

Rainbow4kids heeft eveneens de opdracht kunnen geven, dankzij sponsoring, om een waterput te delven dicht bij de schoolkeuken. Het is de bedoeling dat zowel de mensen van het dorp als de school hiervan kunnen gebruik maken. Er werd me beloofd dat de eerste emmer water volgende week zal kunnen opgehaald worden. Dus weer iets om naar uit te kijken bij mijn volgende bezoek.

Tijdens deze 3 weken heb ik me dus met veel praktische zaken bezig gehouden en spijtig genoeg niet veel met de scholen, leerkrachten en kinderen. Pascale heeft met veel enthousiasme deze taak op zich genomen. Daarom vind ik het beter dat zij haar ervaringen met jullie deelt.

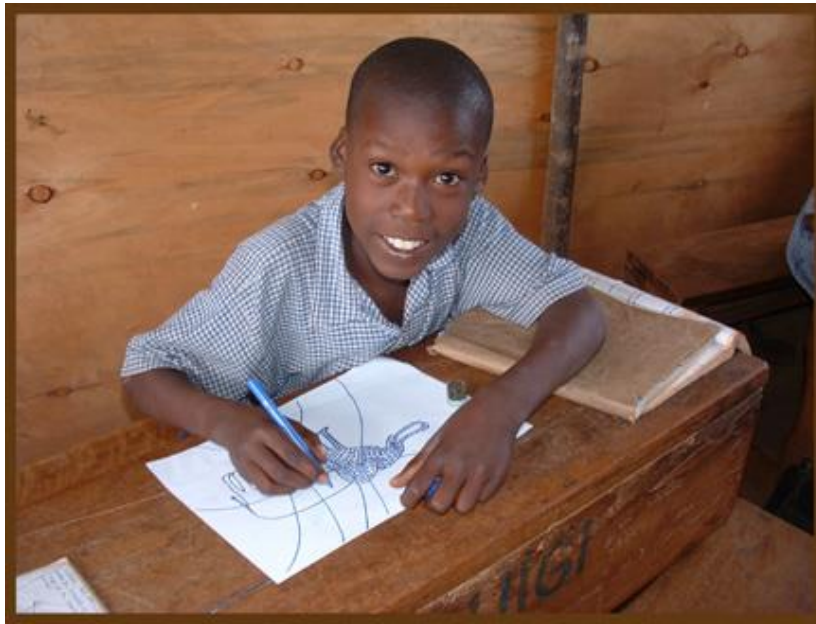
*Het leven is als een uitdagend borduurwerk.....
Met genoeg geduld ontstaat er steekje voor steekje
een prachtig patroon.*

Mama Rainbow

Jambo beste Rainbow4kids-vrienden,

Tijdens mijn tweede verblijf in Kenia was het de bedoeling de leerkrachten te ondersteunen bij het lesgeven zelf, (velen onder hen zijn niet opgeleid omdat ze het geld voor 'the college' niet kunnen betalen), uitleg te geven bij het didactisch materiaal dat we hen dankzij u kunnen schenken, en uiteraard ook zelf les geven (wiskunde, Engels, tekenen, zang). En ik denk dat ik mag zeggen dat ik daarin geslaagd ben. Het enthousiasme van de kinderen en de leerkrachten maakte het lesgeven enorm boeiend en iets om nooit te vergeten. De leerkrachten wegwijzen maken in enkele didactische principes wierp echt zijn vruchten af. Als voorbeeld gebruik ik de les van de tafels van vermenigvuldiging. Zelfs in het 8ste leerjaar hebben ze nog niet gehoord van het memoriseren van de tafels, hoewel ze al cijferen tot 10 000! De tafels werden gewoonweg getekend en geteld. Aan het werk dus. Toen ik na 14 dagen de klas binnenkwam, konden alle kinderen van de klas heel trots de tafels van 2, 3, 5, 10 en 9 opzeggen. Dat deed deugd! En ik zag

teacher Pascal van het eerste klasje een techniek gebruiken die ik hem verleden jaar aanbracht. Nogmaals een bewijs dat we goed bezig zijn! Tijdens de speeltijden hebben we ook nog 'zakdoekje leggen' aangeleerd en samen met hen gespeeld, hartverwarmend.

Wie me vooral zal bijblijven is Selena (zie groepsfoto, 2de rechtstaande van rechts). Het meisje zit in het eerste klasje, boven haar niveau, maar papa had dat geëist. Op mijn eerste dag vond ik haar wenend in het klasje, want zelfs een tekst kopiëren was zo moeilijk voor haar. Na overleg met teacher Pascal ging ik bij het meisje zitten en ik gaf haar enkele aangepaste oefeningen. En na enkele lessen onthaalde ze mij elke dag met haar stralende glimlach en een stevige knuffel. Zalig!

Ik kijk nu al uit naar mijn volgende verblijf. Mijn grote doelstelling blijft: de leerkrachten helpen les geven, met de nodige variëteit en creativiteit. Dankzij Rainbow4kids beschikken ze nu over meer materiaal, en dat kan het lesgeven alleen maar ten goede komen!

Kwaheri! Tot ziens!

Pascale

1 jaar later...

Het is nu ruim een jaar geleden dat ik een hele belangrijke beslissing heb genomen: namelijk loopbaanonderbreking in het onderwijs.

Het is misschien goed om eens terug te blikken op dit eerste 'intensieve' werkjaar... want zo voelt het toch wel aan!

1 ding is zeker: *HET WAS INTENSIEF!* Met de nodige ontgoochelingen MAAR ook met heel veel mooie en leerrijke momenten. Ooit zei M. Gandhi: *"als je waagt, groeit je moed. Als je aarzelt, groeit je vrees"*.

Sinds ik gestart ben met het project "Rainbow4kids" heb ik heel veel nieuwe mensen leren kennen die me gesteund hebben op zowel financieel, pedagogisch en emotioneel vlak. Deze steun had ik echt wel nodig want alleen had ik het nooit gekund. Daarom wil ik hier IEDEREEN maar dan ook IEDEREEN nog eens oprecht danken.

We kunnen terecht fier zijn op wat we al gerealiseerd hebben tijdens het voorbije jaar. Graag overloop ik dit samen met jullie.

*December 2006: De eerste doelstellingen werden op papier gezet.
Opmaken van folder en website*

Januari 2007: Voorbereidingen van de eerste container

Februari 2007: De vzw 'Rainbow4kids' (België) is "officieel" erkend

Augustus 2007: Vullen van de container

November 2007: Aankomst van de container

September 2008 De vzw 'Rainbow4kids' (Kenia) is "officieel" erkend

Het hoogte punt was natuurlijk de aankomst van de container. Hierin zat ingezameld en aangekocht materiaal. Dankzij inzamelacties hebben we schoolmeubilair (kasten, stoelen, tafels), schoenen (550 paar!), speelgoed, kledij, schrijf- en tekenmateriaal kunnen geven aan de drie scholen.

Bij het aankopen van het educatief materiaal (+/- 10.000 euro) hebben we ons vooral gefocust op 'zelf controlerend' materiaal. Als de kinderen het materiaal gebruiken kunnen ze zelf controleren of hun antwoord juist is.

Met de opbrengst van de verkoop van onze Keniaanse juwelen en tweedehands leesboeken hebben we schriften en leerboeken gekocht voor de drie scholen voor een bedrag van 2117 euro.

Eén van de doelstellingen van Rainbow4kids was ook het opstarten van een lunchprogramma. Ook hiervan kunnen we zeggen dat het een succes is. Dankzij extra sponsoring hebben we een keuken (+/-500 euro) kunnen bouwen, keuken en eetbenodigdheden aankopen (+/-300), een kok aanstellen en een aangepast kookfornuis (650 euro) installeren... Ik hoop natuurlijk dat we dit kunnen blijven verder doen want hiervoor is er een wekelijks budget nodig van 140 euro voor 150 kinderen. Op jaar basis is dit 6000 euro.

In de laatste nieuwsbrief werd jullie verteld dat Rainbow4kids eveneens de opdracht heeft kunnen geven om een waterput te delven dicht bij de schoolkeuken. Het is de bedoeling dat zowel de mensen van het dorp als de school hiervan kunnen gebruik maken. Het deed deugd om te zien hoe het eerste water werd boven gehaald. Voor de kok van de school is dit nu zeer handig om water dichtbij zijn keuken te hebben.

Iedere keer als we terug komen uit Kenia hebben we een nieuwe uitdaging. Ook nu is het niet anders want we dromen ervan om: **een school te bouwen**.

En vermits mijn leuze is: "If you can dream it you can do it", gaan we er voor.

Het eerste contact met een lokale Keniaanse aannemer is gelegd en tijdens mijn volgende bezoek in november zullen we rond de tafel gaan zitten om concrete plannen uit te werken.

Ik hoop jullie in de volgende nieuwsbrief meer details te kunnen vertellen.

Groeten

Katrien (mama Rainbow)

+++++

Nieuwsbrief november 2008

Beste Rainbow4kids sympathisanten,

Ik eindigde mijn vorige nieuwsbrief met:

*“ Iedere keer als we terug komen uit Kenia hebben we een nieuwe uitdaging. Ook nu is het niet anders want we dromen ervan om: **een school te bouwen**. Ik hoop jullie in de volgende nieuwsbrief meer details te kunnen vertellen.”*

Ik vertrok in november met het idee om concrete bouwplannen uit te werken met een Keniaanse architect. Zo zou ik bij mijn terugkomst in België met een prijsraming op zoek gaan naar extra sponsors om deze droom te realiseren.

Tijdens de eerste meeting (en er zouden er nog veel volgen) met het schoolcomité kreeg ik echter te horen dat het "gouvernement" actief bezig was met in de buurt van Ukunda alle scholen te controleren die illegaal gebouwd zijn. Hemanschool, de school waarvoor we een

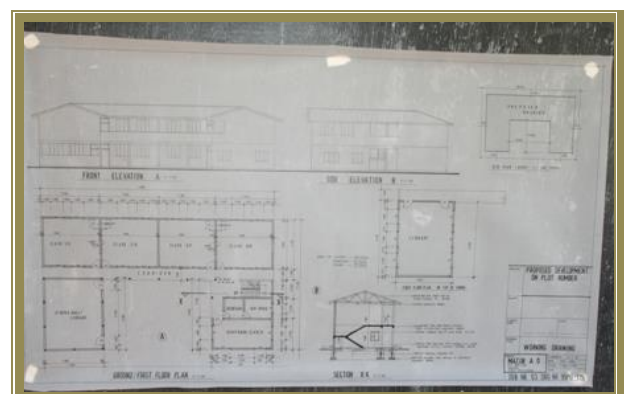
nieuw gebouw willen neerzetten, had tijdens deze controle de boodschap gekregen om begin januari een nieuw gebouw te hebben anders zouden ze alle vergunningen van de school intrekken.

Het was onze bedoeling om eerst extra geldinzamelacties op touw te zetten in België en pas tegen eind 2009 beginnen te bouwen. Maar vermits 'het gouvernement' deze dreiging had geuit, had ik niet veel keuze... die school moest er staan of ten minste enkele klaslokalen, zodat het gouvernement ziet dat de aanzet is gegeven.

Tijdens de meeting heb ik gezegd dat Rainbow4kids alleen wou bouwen mits een degelijk plan en ondersteuning van een erkende architect. De volgende dag had ik al een afspraak met hem, een mooie jonge actieve man, die het helemaal zag zitten en ik ook ☺! Na de eerste opmetingen bleek echter dat het stuk bouwgrond te klein was om een school op één niveau te bouwen. De enige oplossing was: twee verdiepingen. Dit is wel ongebruikelijk in Kenia, vooral omdat dit de kostprijs natuurlijk verhoogt.

Twee dagen later hadden we al een eerste schets van hoe het schoolgebouw er kon uitzien. Voor veel leden van het schoolcomité was het de eerste keer dat ze een plan te zien kregen. Maar na uren uitleg zagen ze het ook wel zitten en kreeg de architect de toelating om het plan in detail verder uit te werken MET een kostenraming.

Ik hoef jullie waarschijnlijk niet te vertellen dat ik de volgende nachten niet rustig heb geslapen want ik begon te panikeren over het idee WAT indien de raming te hoog gegrepen is voor Rainbow4kids!

En mijn vrees was terecht! De architect kwam met een kostenplaatje van 56.000 euro. Ik had gehoopt op 36.000 euro! Maar hij stelde me al vlug gerust dat dit bedrag wel heel ruim berekend was. Hopelijk heeft hij gelijk.

De laatste dag van mijn verblijf werd het lastenboek aan verschillende aannemers gegeven en dan zou het schoolcomité, onze Keniaanse vrijwilliger van Rainbow4kids en de architect bepalen met wie we gaan samenwerken. Spannend...

Ondertussen zijn ze wel al begonnen met het verder afwerken van de toiletten (dankzij extra sponsoring).

Aan het berekenen hoeveel toiletten we kunnen maken.

Dit "grijze" gebouwtje bevat de huidige toiletten.

Het gieten van de grondplaat.

Het gaat vooruit!

Tijdens een meeting met het oudercomité werd me gevraagd hoe ik het probleem van het loon van de leerkrachten kon oplossen. Ik heb hun eerlijk geantwoord dat ik daarvoor geen oplossing had, omdat Rainbow4kids zich al geëngageerd had om het lunchprogramma (6000 euro/jaar) op zich te nemen. Ik vertelde hen dat ik dit engagement wou kunnen verder zetten in de toekomst. Maar een vast loon uitbetalen aan de leerkrachten, daarvoor kan Rainbow4kids niet bijspringen.

Normaal worden de leerkrachten betaald door het schoolgeld (2 euro) dat de kinderen per maand betalen. Maar dat is echter onvoldoende. Want *zelfs* indien alle 150 kinderen die 2 euro zouden betalen heeft de school een inkomen van 300euro. En dit bedrag moet verdeeld worden over 10 leerkrachten, dus dit betekent elk 30 euro/maand. (Normaal verdient een leerkracht in Kenia 80 euro/maand). Maar omdat slechts een derde van de ouders de mogelijkheid hebben om dit te betalen, krijgen de leerkrachten soms slechts een maandloon van 10 euro.

Toen men mij deze bedragen voorlegde, kon ik niet meer onverschillig blijven. Want ik stel me de vraag hoe kunnen wij een leerkracht kunnen blijven motiveren voor dit loon?

Ik heb beloofd dat Rainbow4kids een sponsorprogramma: "kids- support" en "Rainbow4kids-friends" zal uit werken. (zie bijlage)

Het is de bedoeling om in januari een profiel online te zetten van alle kinderen en zo via sponsering te hopen op de nodige financiële steun die zij wel verdienen. In samenwerking met de leerkrachten wordt u dan uiteraard regelmatig op de hoogte gehouden hoe het met jouw 'Keniaanse dochter of zoon gaat.

Lijkt u dat wat ... aarzel niet, stel ons vragen, laat het ons weten!

Je ziet, Rainbow4kids groeit ... MAAR dit kan alleen met jullie blijvende financiële steun!

Jullie bijdrage maakt het verschil in de toekomst van deze kinderen!

Graag tot hoors

Katrien (mama Rainbow)

Let als je naar een doel reist goed op de weg.
Want de weg verrijkt ons terwijl we hem bewandelen.

Paulo Coelho

PS: Ik heb steeds een bewuste keuze gemaakt om geen namen in mijn nieuwsbrief te vermelden omdat iedereen die 'Rainbow4kids', op welke manier dan ook, steunt even belangrijk is. Maar nu zou ik wel graag een uitzondering maken en '41 club van Waregem', Hilde Decaluwé en Trui Vermeersch willen bedanken voor het delen van mijn enthousiasme tijdens hun bezoek aan het project. Asante sana.

+++++